

Ugebrev 19. juni 2008

'Det har længe været stille på ugebrevsfronten her fra Zackenberg eller rettere ZERO - Zackenberg Ecological Research Operations som det rettelig burde hedde. Det er nu ikke fordi der ikke sker noget heroppe. Tværtimod!

Her i de internationale polarår 2007 og 2008 sker en masse og stationen har holdt "længe" åbent. Således blev 2007 sæsonen forlænget med bemanning og monitorering helt til sidst i oktober og allerede i marts i år åbnedes igen. En af grundene kan være at der er dukket flere private blogs frem.

Nederlænderen Jeroen har således sin blog @ <http://pooljaar.nl/broedmysterie/> og jeg har en @ <http://www.zoofoto.dk/blog> (hvor dette brev også bliver at finde).

Bemanning

Først en hurtig ajourføring på bemanningen: Henrik Spanggård svinger hundepisken og holder derved sin storebror Georg til ilden i logistikafdelingen.

Alle systemer er stort set oppe at køre. Bag gryderne står Ole Frø. Det kan tilsyneladende godt lade sig gøre at lave lækker mad på et induktionskomfur!

På Basisprogrammsiden er vi GeoBasisBissen Julie der knokler for 2 og tager så hårdt fat at hendes fars Leatherman snart er slidt i stykker. BioBasis er repræsenteret af undertegnede samt Jannik der er godt i gang med ynglefugleovervågningen. Endelig er der nederlænderne Jeroen og Kirsten, der arbejder med fuglen Sandløberen. Snart kommer første fly med 4 nye folk og måske et brev eller to samt naturligvis frisk proviant.

Moskusokser i felterne!

Julie og jeg har været en anelse plaget af et par Moskusoksetyre som har taget permanent ophold nærmest lige oven i et af vore prøvefelter. Vi har dog fundet ud af at de godt kan "overtales" til at fjerne sig men vi går helst derud sammen så den ene kan holde vagt. Det kan nemlig være svært at koncentrere sig om at tælle pileknopper og rakler hvis man lige skal holde øje med et par okser i øjenkrogen.

Kom som du er...

En fredag blev vi inviteret ned til en lettere beværtning i den gamle Zackenberg Fangststation af vores naboer Slædepatruljen Sirius. De var netop ankommet til det sidste stop på deres lange forårstur. Fangststationen er i øvrigt selveste Bjørkenborg i Jørn Riel mageløse Nordøstgrønlandske skrøner. Der var 4 slædehold af 2 hver mand og et spand prægtige Sirius hunde samt én hvis makker desværre måtte tage til Danmark med et dårligt knæ. Så stod den ellers på masser af kød og drikke dertil - og bagefter.

Jeg benyttede lejligheden til at sætte et par automatiske kameraer op på en rævegrav i nærheden samt et frisk moskuskadaver på vejen hjem. Dagen efter holdt vi søndag selvom det egentlig var lørdag. Det var det mest praktiske at man ikke absolut skulle tidligt op, så vi byttede bare om på et par dage.

De fleste var dog stået op da elven begyndte at løbe. Egentlig temmelig heldigt at det ikke skete mens vi var til fest, da ikke alle ville kunnet have gået sikkert hjem over isen på sundet.

Døgnvending?

Sirius vender døgnnet efter at solen er dukket op om foråret således at de er aktive om natten. Det har den fordel at det er køligere og dermed rarere for både hunde og mænd som alle knokler og bakser for at få slæderne frem.

Desuden er slædeføret bedre. Jeg spekulerede på at gøre det samme. Altså være aktiv om natten - det har faktisk været så varmt at man af og til virkelig har svedt når man skulle klatre op ad fjeldet på ski. Desuden har det den fordel hos os at den potentielle arbejdsdag ville blive 2 timer længere... Huhhh! Hvordan kan det nu gå til? Jo vi får morgenmad kl. 8 og aftensmad kl. 19. Det er mere reglen end undtagelsen at nogen kalder hjem på radioen og beder kokken sætte noget aftensmad til side. Hvis man nu i stedet spiste "morgenmad" kl. 19 så havde man hele 13 timer inden næste måltid - morgenmaden m. müsli og grød etc. Så skal man bare have en madpakke med til "frokost". Det er i øvrigt rarest uanset da man så ikke skal bruge tid på at komme tilbage til stationen. Men det er nogle gode solide frokoster så jeg er ofte mødt op selvom jeg egentligt havde oplyst at jeg spiste "ude".

Nattetur på fjeldet...

Den anden nat afprøvede jeg så ideen. Og samtidig en anden teori jeg fik sidste år ved at kigge på tiden for billederne fra de automatiske kameraer.

Der var tilsyneladende størst aktivitet ved gravene om natten. Derfor måtte det også være oplagt at opsøge dem dér for om muligt at observere unger. Det var en hård tur på tværs af fjeldet hvor tyk sne er gennempløjet af utallige bække og småelve. Da det skulle til at gå nedad og hjemad indså jeg at det var alt for iset til en forsvarlig nedkørsel på ski. Jeg måtte derfor gå ned.

Isgrød!

I dalen på det vi kalder heden ligger der efterhånden en tyk isgrød som det nok tager endnu et par uger at blive helt af med. Det går sine steder til knæene, så man kan godt glemme alt om tørre sokker. Når først man får varmet vandet op i støvlerne er det nu ikke så slemt...

Elv-overgangen har revet sig løs inden vi kunne tage den i brug, så vi har måttet gå ud over isen på sundet hvis vi skulle over på den anden side.

Julie og jeg fulgtes ad en dag med et fantastisk vejr. Hun skulle klatre op til nogle kameraer GeoBasis har til at overvåge sneafsmeltningen i hele dalen og jeg tog ud til nogle søer vi holder øje med afsmeltningen af samt forbi et par rævegrave. I den ene kunne jeg på et par hundrede meters afstand observere en voksen ræv samt 4 små unger. Den anden var en af de grave jeg satte kamera på, så dér skiftede jeg kortet. Da jeg kom hjem kunne jeg konstatere at der var billeder af 6 unger. Også kameraet ved moskuskadaveret havde indfanget en ræv samt Gråmåge og et par Stenvendere.

Det var alt for denne gang.

/Lars

OUT ZAC